

VOT PARTICULAR QUE PRESENTA EL CONSELLER DANIEL SIRERA A L'ACORD 108/2017, DE 29 DE NOVEMBRE, DEL CONSELL DE L'AUDIOVISUAL DE CATALUNYA, SOBRE L'ANÀLISI DE LA INFORMACIÓ SOBRE LA JORNADA DE L'1 D'OCTUBRE A L'INFOK DEL 2 D'OCTUBRE

---

L'acord, aprovat per 5 vots a favor i el meu vot en contra, conclou que “en les informacions sobre la jornada de l'1 d'octubre emesa pel prestador de serveis de comunicació audiovisual Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) durant el teleinformatiu *InfoK* del Canal Super3 del 2 d'octubre de 2017 no s'hi aprecien elements contraris als epígrafs del Llibre d'estil de la CCMA que els són d'aplicació”.

**Des del punt de vista d'aquest conseller, el teleinformatiu *InfoK* del canal Super3 del 2 d'octubre de 2017 va vulnerar els punts següents de la Guia editorial i del Manual d'ús del Llibre d'estil de la CCMA:**

- El punt 1.1.3.1.2 (**Veracitat i rigor**) de la Guia editorial de la CCMA estableix que “Els mitjans de la CCMA difonem informació contrastada i fidel a la realitat, explicada de manera clara, exacta i precisa. [...]”.
- El punt 1.1.3.1.5 (**Imparcialitat, neutralitat i pluralisme**) de la Guia editorial de la CCMA assenyalava que “Actuem amb imparcialitat, neutralitat i respecte pel pluralisme. En un conflicte, mantenim l'equilibri raonable a l'hora de donar presència a les parts [...]. No prenem partit, contextualitzem les notícies i oferim elements de judici a la ciutadania”.
- El punt 2.1.1.4.2 (**Objectivitat, imparcialitat i equilibri informatius**) del Manual d'ús de la CCMA estableix que “Presentem els continguts informatius amb imparcialitat, sense prendre partit per cap opció i sense deixar-nos influir per les fonts que ens faciliten les notícies. [...]. Explicuem els fets des d'un punt de vista neutre i equidistant, i no convertim les opinions en fets”.
- El punt 2.1.1.4.2 (**Rigor informatiu**) del Manual d'ús de la CCMA assenyalava que “Busquem la credibilitat davant l'audiència a través del rigor informatiu. [...]”.

L'informatiu explica el que va passar a Catalunya fins arribar a l'1 d'octubre. Comença parlant que l'any 2006 es va voler canviar l'Estatut d'autonomia de Catalunya i que “Va costar molt posar-se d'acord per trobar un text que agradés, més o menys, a tothom però, finalment, es va aconseguir [No explica que no tots els partits van votar favorablement a aquest Estatut.]. Fins que el grup de jutges més important d'Espanya va decidir aturar-lo. Van canviar el text i van retallar els poders. Aquesta decisió va fer enfadar molts catalans [...]”. L'informatiu no explica que aquest “grup de jutges” és qui té la potestat d'assenyalar si un Estatut conté articles que són o no constitucionals i qui va anular els articles que no encaixaven dins la Constitució.

L'informatiu assenyala que "El Parlament de Catalunya aprova la llei per poder fer el referèndum de l'1 d'octubre. No tots els diputats hi estan d'acord, però els que el volen son majoria". L'InfoK no explica que aquesta llei va ser aprovada saltant-se la Constitució, l'Estatut d'autonomia de Catalunya, l'opinió dels lletrats del Parlament i el criteri del Consell de Garanties Estatutàries de la Generalitat.

L'informatiu explica que "El Govern espanyol, i alguns partits polítics, també catalans, creuen que aquest referèndum és il·legal, perquè no segueix les normes de la Constitució" per, a continuació, traslladar la idea que la Constitució és una llei antiga i desfasada: "La Constitució actual es va aprovar l'any 1978" [...] "D'això ja en fa gairebé 40 anys i hi ha qui pensa que ja ha arribat el moment de canviar-ne coses que han quedat antiquades. Si es canviés, per exemple, s'hi podria incloure la possibilitat de fer un referèndum com el d'ahir [...]". L'InfoK no explica en cap moment que el Tribunal Constitucional va anular la llei del referèndum per considerar-la il·legal. És a dir, no es tracta d'una opinió del Govern espanyol i d'alguns partits polítics, tal com vol traslladar l'informatiu, sinó que existeix una interlocutòria del Tribunal Constitucional que prohibia expressament la celebració del referèndum de l'1 d'octubre.

Ni la presentadora ni la veu en off traslladen en cap moment als espectadors que el Tribunal Constitucional ha prohibit expressament la celebració d'aquest referèndum i insisteixen que "hi ha dues maneres de veure-ho ben diferents" i atribueix permanent al Govern espanyol l'opinió que aquest referèndum és il·legal.

Més endavant, l'informatiu assenyala que "Una altra cosa que va fer el Govern espanyol va ser detenir algunes persones que estaven relacionades amb el referèndum i entrar en alguns edificis importants del Govern de la Generalitat, per tenir-los controlats". Aquesta informació no és veraç, ja que no va ser el "Govern espanyol", sinó una jutge, qui va ordenar la detenció d'un seguit de persones per la presumpta comissió d'un delictes que està sent investigat. L'informatiu trasllada, en tot moment, la responsabilitat de les actuacions policials al Govern d'Espanya, cosa que no es certa.

A continuació, l'informatiu explica el que és la "llibertat d'expressió" i conclou que "Quan un govern d'un país prohibeix o impedeix que la gent s'expressi lliurement, d'això se'n diu censura [...]". Des del punt de vista d'aquest conseller, l'InfoK trasllada a la persona espectadora la idea que el Govern d'Espanya va limitar la "llibertat d'expressió" i va fer "censura".

El relat sobre com els voluntaris movien les urnes i les paperetes "quan encara era negra nit" qualificant de "tresor més preuat" les urnes i les imatges emprades en tot el reportatge, trasllada a la persona espectadora la idea que els qui estaven a favor del referèndum de l'1 d'octubre eren persones que defensaven la democràcia i la llibertat d'expressió i que els qui hi estaven en contra eren persones violentes que colpejaven els ciutadans.

Torna a no ser veraç la informació quan assegura que "Tant la policia catalana com l'espanyola tenien l'ordre del Govern espanyol d'entrar als centres i agafar el material del referèndum i quedar-se'l, però l'ordre la van seguir de maneres molt diferents: els

Mossos van anar a alguns llocs, però no es van enfrontar amb la gent. Alguns diuen que no van fer prou bé la seva feina, però molta gent els està molt agraïts. En canvi, la policia espanyola va fer servir la força per entrar als centres de votació”. L’informatiu torna a assenyalar el Govern d’Espanya de donar l’ordre d’entrar als centres de votació, quan la realitat és que va ser una jutge del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya qui ho va ordenar. La informació no és neutral quan diu que “alguns” diuen que els Mossos no van fer prou bé la seva feina, però “molta gent” els està agraïda.

La informació trasllada obertament la idea que la “policia espanyola va agredir les persones que intentaven impedir que entressin, en alguns casos amb molta violència”. No hi ha cap referencia a la violència emprada per algunes persones contra la policia que estava complint amb una ordre de la jutge. La voluntat de l’informatiu de culpar dels fets més o menys violents al Govern d’Espanya és tan evident que fins i tot arriba a dir, amb una imatge de la vicepresidenta del Govern espanyol “Però els polítics que ho van manar diuen que no, que es va fer servir la violència necessària per aconseguir el seu objectiu: aturar el referèndum”. En cap moment l’informatiu qualifica d’il·legal aquest referèndum.

L’informatiu acaba “repasant el significat d’una paraula que creiem que és molt important [...]: la paraula democràcia. [...] Vol dir alguna cosa així com... el poder en mans de la gent. Una dictadura, per exemple, no és democràtica, perquè tot el poder està en mans d’una sola persona, que fa el que vol, el dictador. El que tenim a Catalunya és una democràcia parlamentària. [...] Així doncs, en democràcia, els ciutadans tenim el poder d’escollir, de prendre decisions. [...]”. Aquesta reflexió final trasllada a la persona espectadora la idea que el Govern espanyol (que durant tot l’informatiu és el responsable que Catalunya no pugui votar i qui ha ordenat als policies que actuïn violentament contra els qui volien votar) no és democràtic.

Per tots aquests motius, el conseller sotasignat ha votat en contra de l’acord aprovat amb el vot favorable de la resta de membres del Consell.

Daniel Sirera  
Conseller secretari

Barcelona, 30 de novembre de 2017